

ศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

A Study of the Suggestion for Specialized Committee Members on Duty for Evaluation of Academic Output and Ethics in Development of a Quality Level of Professors' Academic Output, Mahasarakham University

อุทัย หามอนตรี¹

Uthai Hamontree¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จาก 5 ประเภทผลงานทางวิชาการ คือ ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ตำรา หนังสือ และบทความทางวิชาการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือข้อเสนอแนะผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1,003 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมินการวิเคราะห์เนื้อหา และแบบบันทึกประเด็นข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาความถี่ และร้อยละการวิเคราะห์เนื้อหา จากข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลงานวิจัย ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ โดยมีความถี่ 104 และคิดเป็นร้อยละ 47.27
2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด โดยมีความถี่ 7 และคิดเป็นร้อยละ 31.81
3. ตำรา ในส่วนของเนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุมจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร โดยมีความถี่ 17 และคิดเป็นร้อยละ 20.00
4. หนังสือ ในส่วนของเนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือจะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด โดยมีความถี่ 50 และคิดเป็นร้อยละ 28.41

¹ บุคลากร กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; E-mail Address : utai.h2514@gmail.com

¹ Personnel, Division of Human Resources, Mahasarakham University, Thailand, E-mail Address: utai.h2514@gmail.com

5. บทความทางวิชาการ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา โดยมีความถี่ 25 และ คิดเป็นร้อยละ 32.89

คำสำคัญ : ข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ, ผลงานทางวิชาการ

Abstract

This study represents documentary research. The aim of the study was to examine the suggestions of specialized committee members with respect to evaluating academic output and ethics in the development of a quality level of professors' academic output at Mahasarakham University. The study consisted of research of academic output in other formats, academic output for society, textbook, book, and academic articles. The population of this study used an academic output evaluation form from the academic staff in the field of humanities and social sciences at Mahasarakham University. They requested the process evaluate the period of October 1, 2006 to December 31, 2015. There were a total of 1,003 evaluation forms. The tool used for this study was a notebook used for analyzing data in statistics of frequency and percentage.

The result found that

1. The research should be published in a recognized journal and data base.
2. Academic output in other formats. They must express a depth of understanding of the content, the thinking plan, and the original culture.
3. A textbook should be complete in content, relate to the title of the textbook, and also provide all the objectives and curriculum structure.
4. Book: the contents and form of the book should have academic depth and present to readers the appropriate level of academic papers.
5. Academic articles should be analyzed, synthesized, and integrated in content.

Keywords: suggestion for the specialized committee members, academic output

บทนำ

เมื่อจะกล่าวถึงการศึกษา นั้น ไม่ว่าจะเป็นระดับปฐมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอนุปริญา หรือระดับปริญญา ก็ถือว่ามีความสำคัญในทุกระดับ และในส่วนของมหาวิทยาลัย มหาสารคามนั้น เป็นหน่วยงานรัฐบาลที่ให้บริการด้านการศึกษา การวิจัย บริการสังคมและชุมชน และบำรุงรักษาวัฒนธรรม เพื่อให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านงานวิชาการ และวัฒนธรรม การที่จะพัฒนาด้านการสังคมได้นั้นต้องอาศัยหลายสิ่งหลายอย่างประกอบเข้าด้วยกัน เช่น เศรษฐกิจ การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น

การพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินภารกิจของหน่วยงาน โดยในการพัฒนาจะต้องมีกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง คือ การสำรวจความต้องการ การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดรูปแบบการพัฒนา การดำเนินการพัฒนา และการประเมินผลการพัฒนา ดังนั้นก่อนการพัฒนาบุคลากร สิ่งที่ต้องดำเนินการขั้นแรกคือ ศึกษาและพิจารณาธรรมชาติของบุคลากรที่จะพัฒนาเพื่อเลือกสรรวิธีการพัฒนาที่เหมาะสมกับบุคลากรให้มากที่สุด การพัฒนาให้เป็นคนที่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่งและทุกประเทศทั่วโลกยอมรับและเห็นความสำคัญ อย่างไรก็ดีก่อนที่จะพัฒนาบุคลากรเหล่านั้นด้วยวิธีทันสมัยและก้าวหน้า ควรจะต้องมีการหยุดคิดสักนิดทำความเข้าใจให้ดีเพื่อหาวิธีที่เหมาะสมในการพัฒนาเขาให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีคุณภาพต่อไป (พรหทัย ดันท์จิตานนท์ และคณะ, 2554 : 15) การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการก็เป็นอีกหนทางอย่างหนึ่งที่เป็นการพัฒนาด้านวิชาการของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งการที่คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีจำนวนคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นจำนวนมาก ก็อาจจะเป็นดัชนีอีกอย่างหนึ่งที่มีการบ่งบอกถึงศักยภาพของคณาจารย์

ในมหาวิทยาลัยนั้นๆ ผลงานทางวิชาการคือแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการและศักยภาพของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรงของผู้จัดทำผลงานโดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างถ่วงถ่วง (อภิชาติ หอมไธสง, 2550 : 29) ในส่วนของหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการ โดยเป็นขั้นต่ำไว้ ซึ่งมีบางมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่สูงกว่าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดไว้ก็สามารถกระทำได้ ส่วนของมหาวิทยาลัย มหาสารคามนั้น มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ใดๆ เพิ่มเติมจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดไว้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณ ก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญมากในกระบวนการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งบุคคลที่จะสามารถเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ได้นั้น ก.พ.อ. ได้จัดกำหนดว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการที่ ก.พ.อ. กำหนดเท่านั้น ซึ่งถ้าเป็นบุคคลนอกบัญชีรายชื่อจะต้องนำเสนอขอความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรายๆ ไป เป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ซึ่งได้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งในแต่ละระดับ คือ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับรองศาสตราจารย์ และระดับศาสตราจารย์ ในการประเมินผลงานทางวิชาการในแต่ละเรื่องนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิจะมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการไม่ว่าจะเป็นในเรื่องดีหรือเรื่องด้อย ซึ่งข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒินั้นถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญมาก ที่ผู้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งจะนำ

ไปปรับปรุง แก้ไข หรือเพิ่มเติม ผลงานทางวิชาการ ในครั้งนั้นๆ หรือครั้งต่อๆ ไป จากยอดสถิติของ คณาจารย์ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งแล้วไม่ผ่าน ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในทุกระดับตำแหน่ง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์) ประจำปี 2550 จำนวน 3 คน ประจำปี 2551 จำนวน 7 คน ประจำปี 2552 จำนวน 7 คน ประจำปี 2553 จำนวน 5 คน ประจำปี 2554 จำนวน 4 คน ประจำปี 2555 จำนวน 6 คน ประจำปี 2556 จำนวน 4 คน ประจำปี 2557 จำนวน 4 คน และ ประจำปี 2558 จำนวน 10 คน โดยเฉลี่ยแล้วเป็น จำนวน 5 คนต่อปี ซึ่งในส่วนของการขอเสนอแนะของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น หากมีการรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นระบบในเชิงวิชาการ แล้วก็จะประโยชน์อย่างมากแก่คณาจารย์ในการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม หรือเป็นจุดประเด็น แนวคิด ความคิด เกี่ยวกับการผลิตผลงานทาง วิชาการที่มีคุณภาพ เพื่อส่งต่อไปยังผลงานที่ยื่นขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีจำนวนผ่านตาม เกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดเพิ่มขึ้นต่อไป

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ข้างต้น จึงสมควรได้มีการศึกษาข้อเสนอแนะ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน ทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทาง วิชาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระดับ คุณภาพผลงานทางวิชาการของ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกๆ ด้านต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการ พัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จาก 5 ประเภทผลงานทางวิชาการ คือ ผลงานวิจัย ผลงาน

ทางวิชาการในลักษณะอื่น ตำรา หนังสือ และ บทความทางวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาจากข้อเสนอแนะ ผลการประเมินผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการใน ลักษณะอื่น ตำรา หนังสือ และบทความทางวิชาการ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่วิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้อเสนอแนะจาก ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1,003 ชุด

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่วิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้อเสนอแนะจาก ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1,003 ชุด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการประเมินระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 615 ชุด จำแนก ประเภทผลงานได้ดังนี้

1.1 ผลงานวิจัยจำนวน 324 ชุด

1.2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น จำนวน 6 ชุด

1.3 ตำรา จำนวน 24 ชุด

1.4 หนังสือ จำนวน 102 ชุด

1.5 บทความทางวิชาการจำนวน 159 ชุด

2. ข้อเสนอแนะจากผลการประเมินระดับ รองศาสตราจารย์ จำนวน 244 ชุด จำแนกประเภท ผลงานได้ดังนี้

- 2.1 ผลงานวิจัยจำนวน 136 ชุด
- 2.2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
จำนวน 6 ชุด
- 2.3 ตำรา จำนวน 21 ชุด
- 2.4 หนังสือ จำนวน 72 ชุด
- 3. แบบประเมินระดับศาสตราจารย์ จำนวน
153 ชุด จำแนกประเภทผลงานได้ดังนี้
 - 3.1 ผลงานวิจัยจำนวน 144 ชุด
 - 3.2 หนังสือ จำนวน 9 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
จากข้อเสนอแนะจากผลการประเมินผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคามในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 มาจัดเป็นหมวดหมู่ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย
2. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
2. วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ผลการศึกษา

1. ผลงานวิจัย

1.1 ด้านความคิดริเริ่ม คือ ไม่ควรเป็นผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษามากแล้ว ควรเป็นปัญหาใหม่ แต่ก็ไม่ยากจนเกินไป โดยมีความถี่ 83 และคิด

เป็นร้อยละ 24.78

1.2 ด้านความถูกต้องของระเบียบวิธีวิจัย คือ มีนิยามของตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย โดยมีความถี่ 60 และคิดเป็นร้อยละ 10.18

1.3 ด้านผลการวิจัย และการอภิปรายผลงานวิจัย คือ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมีปริมาณมากพอ และการอภิปรายผลจะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วย โดยมีความถี่ 47 และคิดเป็นร้อยละ 23.62

1.4 ด้านการตีพิมพ์เผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ โดยมีความถี่ 104 และคิดเป็นร้อยละ 47.27

1.5 ด้านประโยชน์ของงานวิจัย คือ ควรเป็นงานวิจัยที่ต่อยอดองค์ความรู้ หรือก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยมีความถี่ 80 และคิดเป็นร้อยละ 22.73

1.6 ด้านอื่นๆ คือ ต้องเป็นผลงานที่สามารถสะท้อนความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการในสาขานั้นๆ โดยมีความถี่ 84 และคิดเป็นร้อยละ 25.61

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

2.1 ด้านความคิดริเริ่ม คือ ต้องเป็นผลงานที่อ่านและเข้าใจง่าย โดยมีความถี่ 6 และคิดเป็นร้อยละ 30.00

2.2 ด้านความยากในการคิดค้น คือ เป็นงานที่บ่งบอกถึงความรู้ ความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูง โดยมีความถี่ 6 และคิดเป็นร้อยละ 31.59

2.3 ด้านความสมบูรณ์ของผลงาน คือ ภาษาแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผลต่างกัน โดยถ้าเวลาแปลภาษาที่ใช้ก็ต้องให้มีความสมเหตุสมผลเท่าๆ กับที่ภาษาต้นฉบับมีด้วย โดยมีความถี่ 6 และคิดเป็นร้อยละ 28.56

2.4 ด้านประโยชน์ใช้สอย หรือคุณค่าตามศาสตร์นั้นๆ คือ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด โดยมีความถี่ 7 และคิดเป็นร้อยละ 31.81

2.5 ด้านการเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับ คือ ควรมีการเผยแพร่โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ ที่มีมาตรฐานทางวิชาการ ที่มี Peer Review ตรวจสอบคุณภาพ โดยมีความถี่ 5 และคิดเป็นร้อยละ 83.33

2.6 ด้านอื่นๆ คือ ผลงานทางวิชาการที่เป็นลักษณะงานแปล จะต้องมีย่อสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับการขออนุญาตการแปลจากเจ้าของลิขสิทธิ์มาแสดงด้วย โดยมีความถี่ 5 และคิดเป็นร้อยละ 100.00

3. ตำรา

3.1 ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุมจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร โดยมีความถี่ 17 และคิดเป็นร้อยละ 20.00

3.2 ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ เอกสารที่อ้างอิงต้องมีความทันสมัย โดยอาจจะนำผลงานของผู้เขียนเข้ามาสอดคล้องตรงกันเพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความลุ่มลึกของผู้เขียน โดยมีความถี่ 10 และคิดเป็นร้อยละ 19.23

3.3 ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน และระบุว่าใช้ประกอบการเรียนในระดับใดอย่างชัดเจน โดยมีความถี่ 10 และคิดเป็นร้อยละ 43.48

3.4 ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีตเป็นต้น โดยมีความถี่ 9 และคิดเป็นร้อยละ 39.13

3.5 ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ รูปแบบการ

เขียนรายงานต้องมีความชัดเจน เพื่อไม่ให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน โดยมีความถี่ 10 และคิดเป็นร้อยละ 40.00

3.6 ด้านอื่นๆ คือ ผู้เขียนตำราควรตรวจสอบความถูกต้องและความรัดกุมทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาตลอดทั้งเล่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าตำรามีความประณีตทางวิชาการอย่างเพียงพอ โดยมีความถี่ 4 และคิดเป็นร้อยละ 44.45

4. หนังสือ

4.1 ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือ จะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด โดยมีความถี่ 50 และคิดเป็นร้อยละ 28.41

4.2 ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีผลเฉลยในแบบฝึกหัดสำหรับนักศึกษา หรือผู้สนใจฝึกทำแบบฝึกหัดและตรวจสอบโดยอาจจะใส่ไว้ในภาคผนวก โดยมีความถี่ 34 และคิดเป็นร้อยละ 26.36

4.3 ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพนั้นๆ และสามารถอ้างอิงทางวิชาการได้ โดยมีความถี่ 32 และคิดเป็นร้อยละ 38.55

4.4 ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ ให้เรียบเรียงภาษาให้เป็นระบบ เช่น การตัดคำ ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา โดยมีความถี่ 42 และคิดเป็นร้อยละ 41.18

4.5 ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีตัวอย่างประกอบที่มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย โดยมีความถี่ 36 และคิดเป็นร้อยละ 50.70

4.6 ด้านอื่นๆ คือ ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีต เป็นต้น โดยมีความถี่ 17 และคิดเป็นร้อยละ 47.22

5. บทความทางวิชาการ

5.1 ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระของบทความทางวิชาการควรมีองค์ความรู้ใหม่ ความลุ่มลึกทางวิชาการ โดยมีความถี่ 16 และคิดเป็นร้อยละ 25.81

5.2 ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา โดยมีความถี่ 25 และคิดเป็นร้อยละ 32.89

5.3 ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ การเขียนบทความทางวิชาการจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องได้ เพื่อนำไปสู่การนำบทความดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป โดยมีความถี่ 18 และคิดเป็นร้อยละ 58.06

5.4 ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระฉับในความรู้ความคิดที่นำเสนอ โดยมีความถี่ 18 และคิดเป็นร้อยละ 24.65

5.5 ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีการสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ของบทความนั้นๆ โดยมีความถี่ 15 และคิดเป็นร้อยละ 32.61

5.6 ด้านอื่นๆ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ โดยมีความถี่ 16 และคิดเป็นร้อยละ 29.09

อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลงานวิจัย ในด้านความคิดริเริ่ม คือ ไม่ควรเป็นผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษามากแล้ว ควรเป็นปัญหาใหม่ แต่ก็ไม่ยากจนเกินไป ด้านความถูกต้อง

ของระเบียบวิธีวิจัย คือ มีนิยามของตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ด้านผลการวิจัย และการอภิปรายผลงานวิจัย คือ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมีปริมาณมากพอ และการอภิปรายผลจะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วย ด้านการตีพิมพ์เผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ด้านประโยชน์ของงานวิจัย คือ ควรเป็นงานวิจัยที่ต่อยอดองค์ความรู้ หรือก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ด้านอื่นๆ คือ ต้องเป็นผลงานที่สามารถสะท้อนความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2552 : 1-3) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของงานวิจัยที่ดีไว้ว่า ต้องมีความชัดเจน ชี้ถึงขอบข่ายของปัญหาที่วิจัย มีรากฐานทางทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้ภาษาชัดเจน และมีคำกล่าว ข้อสรุป ข้อเท็จจริง ระบุดูมุ่งหมายของการวิจัยชัดเจนและครอบคลุม กำหนดขอบเขตปัญหาการวิจัยอย่างชัดเจน นิยามตัวแปรและศัพท์เฉพาะที่เป็นเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงกัน เขียนความสำคัญของการวิจัยไว้ชัดเจน ความสำคัญของการวิจัยที่ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัยเรื่องนั้น ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม กำหนดสมมุติฐานในการวิจัยชัดเจน และตอบสนองจุดมุ่งหมายของการวิจัย สมมุติฐานในการวิจัยที่กำหนดไว้สร้างจากหลักของเหตุผล แนวความคิดที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาอย่างดี เป็นสมมุติฐานที่สามารถทดสอบได้ การคัดสรรเรื่องที่เกี่ยวข้องตรงกับเรื่องวิจัย กำหนดวิธีการวิจัยที่เหมาะสม รอบคอบรัดกุม อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจนเป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม กล่าวถึงประชากรของการวิจัยอย่างชัดเจน อธิบายกระบวนการในการเลือกสมาชิกกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นมาตรฐานมีความเที่ยงตรง แปลผลได้ถูกต้อง และอภิปรายผลได้เหมาะสม แสดงถึงว่ามีการค้นคว้ามาก ผู้วิจัยมีความรู้

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ในด้านความคิดริเริ่ม คือ เป็นผลงานที่อ่านและเข้าใจง่าย ด้านความยากในการคิดค้น คือ เป็นงานที่บ่งบอกถึงความรู้ ความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูง ด้านความสมบูรณ์ของผลงาน คือ ภาษาแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผล ต่างกัน โดยถ้าเวลาแปลภาษาที่ใช้ก็ต้องให้มีความสมเหตุสมผลเท่าๆ กับที่ภาษาต้นฉบับมีด้วย ด้านประโยชน์ใช้สอย หรือคุณค่าตามศาสตร์นั้นๆ คือ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบทแบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด ด้านการเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับ คือ ควรมีการเผยแพร่โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ ที่มีมาตรฐานทางวิชาการ ที่มี Peer Review ตรวจสอบคุณภาพ ด้านอื่นๆ คือ ผลงานทางวิชาการที่เป็นลักษณะงานแปลจะต้องมีเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับการขออนุญาตการแปลจากเจ้าของลิขสิทธิ์มาแสดงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2547 : 12) กล่าวว่างานแปลนั้นผู้แปลจะเป็นผู้ที่ถอดความหรือแปลตรงตัว มาจากต้นฉบับในภาษาเดิม เจ้าของผลงานนี้จะมีฐานเป็นผู้แปลงานในลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเน้นตำราหลักเป็นสำคัญ ประกอบกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (2556 : 70) กล่าวว่างานแปลหนังสือจากต้นฉบับในภาษาอื่นเป็นภาษาไทยที่สื่อความหมายได้ถูกต้องตรงตามความหมายเดิม โดยลักษณะงานแปลจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนของลักษณะของตัวงานต้นแบบว่าจะต้องเป็นงานวรรณกรรมปรัชญา ประวัติศาสตร์ ลักษณะของงานแปล ไม่ว่าจะแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง จะต้องแสดงให้เห็นว่าผู้แปลมีความเข้าใจในตัวบทแบบแผนทางความคิด

3. ตำรา ในด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุม

จุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ เอกสารที่อ้างอิงต้องมีความทันสมัย โดยอาจจะนำผลงานของผู้เขียนเข้ามาสอดแทรกด้วยเพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความลุ่มลึกของผู้เขียนด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน และระบุว่าใช้ประกอบการเรียนในระดับใดอย่างชัดเจน ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะห่าง บรรทัดตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีต เป็นต้น ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ รูปแบบการเขียนรายงานต้องมีความชัดเจน เพื่อให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน ด้านอื่นๆ คือ ผู้เขียนตำราควรตรวจสอบความถูกต้องและความรัดกุมทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาตลอดทั้งเล่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าตำรานี้มีความประณีตทางวิชาการอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2555 : 77) ได้กล่าวไว้ว่า ตำรา รูปแบบการเขียน ควรคำนึงถึงเรื่องต่างๆ เช่น การพิมพ์ควรมีความประณีตชัดเจน มีการเว้นวรรคตอนและช่องไฟที่ถูกต้อง มีความต่อเนื่องในการเสนอเนื้อหา มีหัวข้อชัดเจน ใช้ศัพท์ทางเทคนิคถูกต้อง มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้า จัดทำบรรณานุกรมและหรือภาคผนวกไว้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่วนความถูกต้องในด้านเนื้อหาวิชาควรมุ่งถึงความถูกต้องของข้อมูล ทฤษฎี สูตรการทดลอง การตีความ หลักฐานอ้างอิง การเสนอแนวความคิดและเหตุผล ความทันสมัยของหลักวิชาการ ความถูกต้องเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาที่ถูกหลักภาษาและตรงความหมาย

4. หนังสือ ในด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือจะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีผลเฉลยในแบบฝึกหัดสำหรับนักศึกษา หรือผู้สนใจ ฝึกทำแบบ

ฝึกหัดและตรวจสอบโดยอาจจะใส่ไว้ในภาคผนวกด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพนั้นๆ และสามารถอ้างอิงทางวิชาการได้ ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ ให้เรียบเรียงภาษาให้เป็นระบบ เช่น การตัดคำ ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีตัวอย่างประกอบที่มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย ด้านอื่นๆ คือ ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีตเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2555 : 77) ได้กล่าวไว้ว่า หนังสือ นั้น รูปแบบการเขียน การพิมพ์ ควรมีความประณีตชัดเจน มีความต่อเนื่องในการเสนอเนื้อหา ใช้ศัพท์ทางเทคนิคถูกต้อง มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าจัดทำบรรณานุกรมและหรือภาคผนวกไว้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่วนความถูกต้องในด้านเนื้อหาวิชา ควรคำนึงถึงความถูกต้องของข้อมูล ทฤษฎี สูตรการทดลอง การตีความ หลักฐานอ้างอิง การเสนอแนวความคิดและเหตุผล ความทันสมัยของหลักวิชาการ แต่ละบทต้องมีความเกี่ยวเนื่องกัน และความสมบูรณ์และความลึกซึ้ง การอธิบายหรือวิเคราะห์ ควรให้ละเอียดถี่ถ้วน และลึกซึ้ง ควรเสนอแนะหนังสือหรือเอกสารประกอบการศึกษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. บทความทางวิชาการ ในด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระของบทความทางวิชาการควรมีองค์ความรู้ใหม่ ความลุ่มลึกทางวิชาการ ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ การเขียนบทความทางวิชาการจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องได้ เพื่อนำไปสู่การนำบทความดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่าง

เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระจ่างในความรู้ความคิดที่นำเสนอ ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีการสรุปประเด็นสำคัญๆ ของบทความนั้นๆ ด้านอื่นๆ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2547 : 14-15) ได้กล่าวไว้ว่า บทความทางวิชาการ โดยลักษณะพื้นฐานแล้ว ในขั้นต้นจะมีธรรมชาติคล้ายเป็นสนามฝึกหัดในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นสนามทดลองนำเสนอผลงานใหม่สู่วงวิชาการ สำหรับผู้ที่ต้องการนำเสนอผลงานซึ่งอาจนำเสนอได้ทั้งในรูปสาระจากผลงานวิจัย ข้อความรู้เฉพาะเรื่อง การเสนอข้อคิดความเห็นเป็นหลักวิชาการ การเสนอวิธีการศึกษาวิเคราะห์ในแนวใหม่ หรือเสนอผลการศึกษาค้นคว้าติดตามเฉพาะเรื่องด้วยเนื้อความในลักษณะที่เป็นบทความที่สั้นกะทัดรัด แต่มีความเป็นวิชาการ มีความมุ่งหมายทางวิชาการ มีคุณค่าและสาระทางวิชาการอยู่ในตัวเองชัดเจนสมบูรณ์ในบทความนั้น บทความทางวิชาการนี้จะมีแบบแผนเฉพาะในการเขียนและการนำเสนอเชิงวิชาการ คือ ต้องมีการเสนอเป็นแบบแผน มี Style เฉพาะ มีลักษณะเป็น Scholarly Work หรือ Scholarly Paper บทความทางวิชาการหรือ Article นี้ มีแบบแผนของการนำเสนอที่แสดงถึง Scholarly Style แต่คุณค่าที่แท้จริงจะพิจารณากันที่คุณภาพของข้อความรู้ ที่เนื้อหาสาระและคุณค่าทางวิชาการเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
คณาจารย์ที่ครบกำหนดยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หรือคณาจารย์ที่กำลังดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ ควรมีการตระหนักและศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเสนอกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามผลงานทางวิชาการประเภทนั้นๆ เพื่อให้ทราบถึงหนทางหรือวิธีการที่จะดำเนินการให้ผลงานทางวิชาการนั้นๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

1.1 ผลงานวิจัย ควรมีการตระหนักว่าไม่ควรเป็นผลงานวิจัย ที่มีผู้ศึกษามากแล้ว ควรเป็นปัญหาใหม่ แต่ก็ไม่ยุ่งจนเกินไป มีนิยามของตัวเองอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมีปริมาณมากพอ และการอภิปรายผลจะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วย ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ควรเป็นงานวิจัยที่ต่อยอดองค์ความรู้ หรือก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ และต้องเป็นผลงานที่สามารถสะท้อนความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขานั้นๆ

1.2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ควรมีการตระหนักว่า ควรเป็นผลงานที่อ่านและเข้าใจง่าย เป็นงานที่บ่งบอกถึงความรู้ ความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูง ภาษาแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผลต่างกัน โดยถ้าเวลาแปลภาษาที่ใช้ก็ต้องให้มีความสมเหตุสมผลเท่าๆ กับที่ภาษาต้นฉบับมีด้วย จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในวัชพท แบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด ควรมีการเผยแพร่โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ ที่มีมาตรฐานทางวิชาการ ที่มี Peer Review ตรวจสอบคุณภาพ และผลงานทางวิชาการที่เป็นลักษณะงานแปล จะต้องมีการเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสนอขอกำหนด

ตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับการขออนุญาตการแปลจากเจ้าของลิขสิทธิ์มาแสดงด้วย

1.3 ตำรา ควรมีการตระหนักว่า ในส่วนของเนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุมจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร เอกสารที่อ้างอิงต้องมีความทันสมัย โดยอาจจะนำผลงานของผู้เขียนเข้ามาสอดคล้องด้วยเพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความลุ่มลึกของผู้เขียน เป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน และระบุว่าใช้ประกอบการเรียนในระดับใดอย่างชัดเจน ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะเวลาห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีตเป็นต้น รูปแบบการเขียนรายงานต้องมีความชัดเจน เพื่อไม่ให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน และผู้เขียนตำราควรตรวจสอบความถูกต้องและความรัดกุมทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาตลอดทั้งเล่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าตำรามีความประณีตทางวิชาการอย่างเพียงพอ

1.4 หนังสือ ควรมีการตระหนักว่า เนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือจะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด ควรมีผลเฉลยในแบบฝึกหัดสำหรับนักศึกษา หรือผู้สนใจ ฝึกทำแบบฝึกหัดและตรวจสอบโดยอาจจะใส่ไว้ในภาคผนวกเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพนั้นๆ และสามารถอ้างอิงทางวิชาการได้ ให้เรียบเรียงภาษาให้เป็นระบบ เช่น การตัดคำ ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา ควรมีตัวอย่างประกอบที่มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย และควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะเวลาห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีตเป็นต้น

1.5 บทความทางวิชาการ ควรมีการตระหนักว่า เนื้อหาสาระของบทความทางวิชาการ ควรมีองค์ความรู้ใหม่ ความลุ่มลึกทางวิชาการ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา การเขียนบทความทางวิชาการจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องได้ เพื่อนำไปสู่

การนำบทความดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระจำในความรู้ความคิดที่นำเสนอ ควรมีการสรุปประเด็นสำคัญๆ ของบทความนั้นๆ และควรตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับคุณภาพภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะการพัฒนาการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่สนับสนุนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. 2559

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2552). *ลักษณะที่ดีและลักษณะที่บ่งพร่องของงานวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นปริญาานิพนธ์*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรหทัย ตันนัจิตานนท์ และคณะ. (2555). *กระบวนการพัฒนาคณาจารย์ผู้สอนด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพ*. งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพ, 2554. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. คู่มือการเขียนผลงานทางวิชาการ. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2556). *คู่มือการเขียนผลงานทางวิชาการ*. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อภิชาติ หอมไถล. (2550). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2547). *เอกสารและผลงานทางวิชาการสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร: วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต.